CK.0000064087

huyền

XÁCH BA LÔ LÊN VÀ ĐI

TẬP 1: CHÂU Á LÀ NHÀ. ĐỪNG KHÓC!

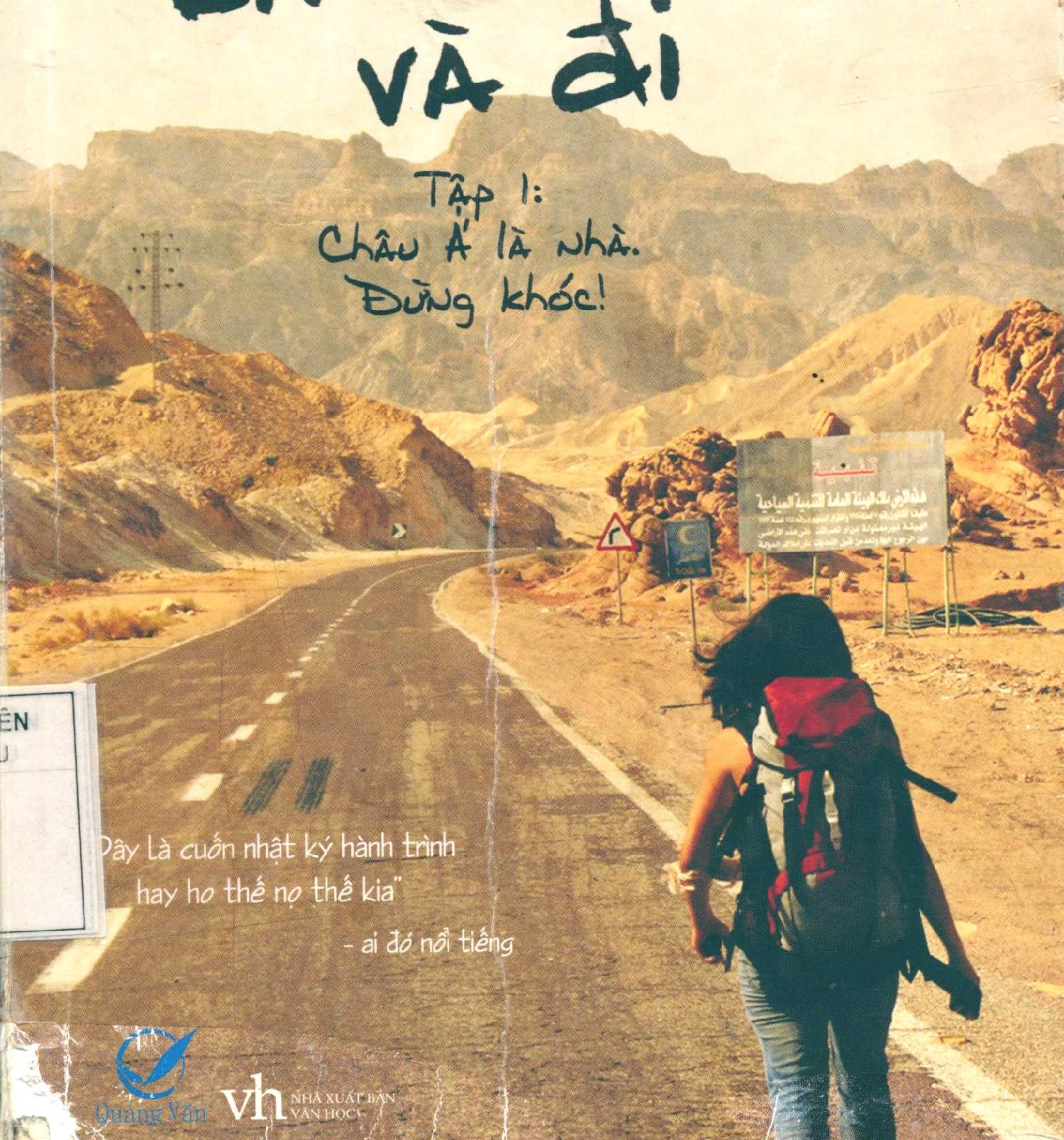

"Đây là cuốn nhật ký hành trình
hay ho thế nọ thế kia"

- ai đó nổi tiếng

Quảng Văn
vh NHÀ XUẤT BẢN VĂN HỌC

Công ty cổ phần sách và truyền thông Quảng Văn
rất mong nhận được góp ý của bạn đọc
Mọi ý kiến xin gửi về Email: info@quangvanbooks.com

Quảng Văn
www.quangvanbooks.com

XÁCH BA LÔ LÊN VÀ ĐI © Nguyễn Thị Khánh Huyền
Ảnh bìa © Asher Leiss
Ảnh Trong sách © Asher Leiss

Hợp đồng xuất bản giữa Công ty cổ phần sách và truyền thông Quảng Văn với tác giả Nguyễn Thị Khánh Huyền.

Bản quyền tác phẩm đã được bảo hộ. Mọi hình thức xuất bản, sao chụp, phân phối dưới dạng in ấn hoặc văn bản điện tử, đặc biệt là việc phát tán trên mạng Internet mà không có sự cho phép bằng văn bản của Công ty cổ phần sách và truyền thông Quảng Văn là vi phạm pháp luật và làm tổn hại đến quyền lợi của Công ty và tác giả. Không ủng hộ, khuyến khích những hành vi vi phạm bản quyền.

Chỉ mua bán bản in hợp pháp.

Biên mục trên xuất bản phẩm của Thư viện Quốc gia Việt Nam

Huyền Chip
Xách ba lô lên và đi / Huyền Chip. - H. : Văn học ; Công ty Truyền thông Quảng Văn. - 21cm
Phụ lục cuối chính văn
T.1: Châu á là nhà. Đừng khóc!. - 2012. - 471tr., 16tr. ảnh
ISBN 9786046903079

1. Du lịch 2. Châu á 3. Nhật kí
915.04 - dc14

VHB0029p-CIP

Biên tập Quảng Văn: Minh Tuấn - Minh Thuận

huyền chip

XÁCH BA LÔ LÊN VÀ ĐI

Tập 1:
Châu Á là nhà.
Đừng khóc!

(Tái bản lần 2 có chỉnh sửa)

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HỌC

"For Chip, on the day she turns 20:

You are the bravest girl I've ever met. Go wherever you want to, but remember, traveling is not about where you are, but who you are with.

From a person you met on the road

Veera"

["Tặng Chip, ngày em tròn 20 tuổi:

Em là cô gái dũng cảm nhất mà anh từng gặp. Đi đến bất cứ nơi nào em muốn, nhưng hãy nhớ rằng, hành trình thực sự không phải là về những nơi em đến, mà là về những người em gặp.

Từ một người em gặp trên đường

Veera"]

Lời nói đầu

Trước hết, tôi cần nhấn mạnh lại rằng tôi đi chuyến đi này đơn giản vì đó là mơ ước của tôi. Tôi đi không để chứng minh điều gì cả. Tôi cũng không đi để thay đổi cuộc sống của ai cả, trừ cuộc sống của chính tôi.

Nhưng rồi tôi cũng không hiểu vì sao mà mọi người bắt đầu để ý đến chuyến đi của tôi và bắt đầu gán cho nó những mục đích to tát và bắt tôi giải thích tại sao tôi lại chọn đi như thế. Phải chăng ước mơ ở Việt Nam vẫn còn là một thứ lạ lùng đến mức bản thân việc "theo đuổi ước mơ" chưa đủ làm nên một lý do? Phải chăng cái quy trình "Đến trường -> Cạnh tranh để vào đại học -> Tìm việc -> Lập gia đình -> Có con -> Già -> Ước gì cuộc sống của mình thú vị hơn một chút" đã trở nên quá quen thuộc đến mức bất kỳ một ai chọn không sống theo lối mòn đó đều có thể trở thành hiện tượng?

Kể từ khi chuyến đi của tôi được nhiều người biết đến thì khen cũng nhiều, nhưng đá ném ra thì cũng không ít. Rất nhiều người không tin rằng tôi đã thực sự đi. Họ nói: nào là hộ chiếu Việt Nam thì không thể xin được visa, nào là một

con bé như tôi thì không thể kiếm được tiền trên đường để đi như thế. Ban đầu đọc những lời lẽ không hay của họ, tôi cũng bị mất tinh thần ghê lắm. Nhưng sau khi nghĩ đi nghĩ lại thì lại thấy đó chẳng phải là lỗi của mình để mà buồn. Đó là một hạnh phúc âm ỉ khi bạn làm được một điều lạ lùng đến mức người ta không tin là bạn đã làm được.

Cũng giống như việc tôi đi chỉ là để lấy trải nghiệm cho mình, tôi viết cuốn sách này trước hết là để cho bản thân. Viết để cho mình khỏi quên. Viết để có cái khoe với con cháu sau này rằng ngày xưa hồi bằng tuổi mày, tao cũng đã từng đi đây đi đó, viết sách này sách nọ. Tôi không phải là dân văn, không rành về cấu trúc văn phong, cũng không mặn mà với những từ đao to búa lớn. Tôi chỉ chân chất có gì kể nấy, bạn tôi đọc xong đã phải phá lên cười bởi đọc sách mà cứ như nghe tôi kể chuyện vậy.

Đây không phải là một cuốn sách hướng dẫn du lịch. Bạn sẽ không tìm được trong cuốn sách này những thông tin như ăn gì, ở đâu, đi lại thế nào. Cho những thông tin thế này, bạn có thể lên mạng tìm hoặc ghé thăm dự án "Wiki Du lịch ba-lô" nhóm chúng tôi đang làm. Đây là một cuốn nhật ký nơi tôi chia sẻ với chính bản thân mình những hỉ nộ ái ố trên đường đi, những thử thách, va chạm và vấp váp trong suốt cuộc hành trình. Với tôi, "hành trình" không chỉ là chuyện đi hay ở. "Hành trình" còn là quãng đường mà chúng ta theo đuổi ước mơ. Tôi đi, vì đi là mơ ước của tôi. Tôi viết, vì tôi

mơ ước có một cuốn sách đề tên mình. Tôi mong rằng cuốn sách của tôi sẽ phần nào truyền được cảm hứng và động lực cho các bạn theo đuổi ước mơ của mình, dù ước mơ đó là đi hay là làm bất cứ việc gì.

Hà Nội ngày 25 tháng 8 năm 2012

Huyền Chip

Hành trình mơ ước

Đối với Huyền Chip, em đi là để theo đuổi ước mơ của mình, ước mơ được đi, ước mơ được trải nghiệm, hành trình của em là hành trình ước mơ. Đối với chúng tôi, những người biên tập cuốn sách này, chúng tôi say những cung đường em đi, thú vị với những chuyện em kể, chuyến đi của em là hành trình chúng tôi mơ ước.

Em kể về chuyến đi của mình bằng lối viết tuy mộc mạc đến nhiều khi suồng sã nhưng từng câu từng chữ lại thắp lên trong chúng tôi khát vọng. Vừa đọc chúng tôi vừa khao khát những tháng ngày thênh thang giữa đất trời lộng gió, mơ ước được tai nghe mắt thấy những điều kỳ thú của bao miền đất lạ và mong mỏi có được tình bạn, tình thân vượt qua mọi giới hạn về tôn giáo, sắc tộc, học vấn, tuổi tác... mà em đã đạt được qua chuyến đi của mình.

Bên cạnh đó những cung bậc cảm xúc em bộc lộ qua từng trang viết: từ háo hức mong chờ đến vỡ òa sung sướng, đôi khi là chút nhói lòng thương cảm, thậm chí là thất vọng, lo sợ... cũng khiến chúng tôi thấy được không khi nào con người nhiều rung động bằng khi chạm tới ước mơ.

Và thế là câu chuyện của em không chỉ khiến chúng tôi say, chúng tôi ao ước, chúng tôi muốn đi... mà nó còn khiến chúng tôi hiểu rằng, chúng tôi sẽ thật sự hối tiếc nếu không mơ ước và cố gắng theo đuổi ước mơ dù chỉ một lần trong đời.

Các bạn độc giả thân mến! Trong mỗi người chúng ta, ai không sẵn có ít nhất một ước mơ, trước đời thực nhiều sóng gió, có người không sợ hy sinh, không ngại gian khó để biến ước mơ thành hiện thực, cũng có người vì lý do này lý do khác mà chọn từ bỏ ước mơ. Nhưng chúng tôi mong rằng, những ai đã đọc cuốn sách này hãy dám một lần theo đuổi ước mơ của mình, đừng để ý nó mang lại lợi ích gì, đừng bận tâm nó khiến người khác đánh giá thế nào, chỉ cần đó là điều bạn thực sự muốn làm, thật sự mơ ước.

Hà Nội 30/8/2012

Ban Biên Tập